

אביטה נפלאות

ע"י ישראל אפרים הלוי קוטלר

שאלתי שמו ושם אביו ושם זקנו (לא ימושו מפיך ומפי זרען ומפי זרע זרען), ואמר שמואל יששכר דוב בן משה מנחם בן חיים אורי.

יצאתי חוצה לכלול "זכרון מנחם" לחפש אחר רמז הגון בשירת האזינו, ומצאתי ברגעים אחדים בקרוא (ל"ב י"ג): ירכיבתו על במותי ארין ויאכל תנובת שדי יונקהו דבש טמלע ושמן מהלמיש צור, עם שתיה האותי הראשונית של פסוק י"ד חמתה בקר, בה מצאתי רמז זהה, דנהנה יש בפסוק הזה כל האותיות הנ"ל של שמו ושם אביו ושם זקנו שמואל יששכר דוב בן משה מנחם בן חיים אורי, (כਮבוואר להלן בציור), והאותיות הנשארים הם בגימטריא כמנין של שמו ושם אביו ושם זקנו (כਮבוואר להלן בציור).

(ובעצמי שאלתי אותו דהgeomטריא עולה בשם יששכר מלא עם שני פעמים ש', ונראה רק ישכר בש' אחד, ואמר לי שהעיקר הוא יששכר עם שני ש', והצדק עמי).

לאחר פטירתו הפתאומית של ר' שמואלקא זצ"ל ביום ראשון לhog הסוכות, בו קיים הקב"ה מצות "ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר", נתעוררתי בזו הרמז ושוב עינית בקרוא ההזה והנה מצאתי בין האותיות של שמות השלשה דורות עוד גימטריא ט"ז תשרי תשמ"ז - זה יום שמחה (עה"כ). זאת ועוד מספר האותיות שהשתמשנו הם חמשים ושבעה, מספר הימים שחי ווון את העולם (כל העולם כולל ניוזן בשבייל חנינה בני) כולם שוין לטובה, ראו נחו של צדיק יסוד עולם, מהיוון קל וקורות רוח של אותו צדיק נעשה רמזו כמעין המתגבר, ובעצמי לא הבנתי מה שמצאתי עד לאחר

ז"ל סדר הדורות: וקבלתי שהיה לרמב"ן תלמיד אחד ר' אבניר היה שמו ונעשה מומר ומזהו גרים שעלה במעלה והיה גורא בכל הארץ, ואחריו הימים ביום כפור שלח והביא לפניו את הרמב"ן רבו ובפניו הרג עצמו חזיר א' וינתחחו ויבשלחו ויאכלו ואחר אכלו של אל הרוב על כמה כריתות עבר והшиб הרב שהיו ד' והוא אמר שהיו ה' והוא רוצה לחלוק עם רבו, והרב נתן עיניו בו דרך כעס ויアルם האיש כי עדין נשאר עליו מעט יראה מאת רבו, ולבסוף שאל הרוב מי הביאו אל ההמרה, והשיב כי בפעם א' שמע שדרש בפרשת האזינו שברישה היה כלולים כל המזות וכל הדברים שבועלם ולהיות אצל זה מן הנמנע נהפק לאיש אחר, ויען הרוב ואמר עדין אני אומר זה ושאל מה שתרצה, ריתמה האיש מאי ויאמר לו אם כן הוא הראני נא אם תמצאושמי כתוב שם, ויאמר הרמב"ן כן דברת מידי תבקשנו, ותכחף הלאך לו בקרון זית ויתפלל ויבא בפיו פסוק אמרתי אפאייהם אשבייה מאנוש וכרכם כי אותן שלושה של כל חיבת יש שם האיש שהיה ר' אבניר, וכששמע הדבר נפלו פניו וישאל לרבו אם יש הרופה למכחו, ויאמר הרוב אתה שמעת דברי הפסוק וילך הרוב לדרכו, ותכחף לך והאיש ספינה בלי מליח ומשוט ויכנס בה וילך באשר הוליכו הרוח ולא נודע ממנה מאומה (ועיין עמק המלך שער ראשון פרק ד'). ע"כ.

ביום י"ט חמוץ לשנת ה' אלףים תשמ"א התקייםليل שימורים (וואר נאכט) אצל ר' יעקב פעלדהיים נ"י בעיר מאנסי והינו שם ארבעה אנשים, ובתוכם הצדיק ר' שמואל (שמואל) טויבענפעלד זצ"ל, השעה היה כחצוצת הלילה, פנה אליו ר' שמואל זצ"ל בפנים שוחקות, נו, נו, הראני גם שמי בפרשת האזינו,

אדרhei י' והכ', עסקו הגאנונים בשלהם, ופלפול גדול נתהוו, ואש התורה מתקחת, זה אמר בכה וזה אומר בכה. רביינו (רעק"א) כשלעצמם לא התערב ולא חייווה את דעתו לומר עם מי הצדק, שלא יהיה לפחיתות ולהולשת הדעת של השני. עד ששייחרו שני הגאנונים את פנוי רביינו שיואיל בטובו להגיד את דעתו בנידון. מיד קרא רביינו לאותו בחור העומד ומשמש, וצוהו שהוא יגיד בפניהם את דעתו בעניין הנידון. החל הבחוור לחזור על כל צדי המשא ומהן של ההלכה — אותן באות — כפי שפלפלן הגאנונים ביניהם, כשהוא בונה וסותר כדרוכה של תורה, בריאות ברורות מש"ס ופוסקים, עד שנתחווור העניין וההלכה עם מי.

המה ראו כן תמהו ונחפלו על המראה שלפניהם, איך שבחור צער לימים, שאך יצא ונכנס לשמשם בכחו להבהיר את העניין בבקיאות ועמקות נפלאה, ובראיות חזקתו הראויים רק לגאון גדול. עד שם תמהים, התיצבו הימים על עמדם, ויקראו בקהל, כי בטהוחים מהה "שם הגאון רעך" היה גוזר על שלחן עץ שידבר היה גם השלחן מדבר..."

שנאסף הצדיק זיעוצי"א, כמו שאמר הגמרא במסכת חולין דף ז' ע"ב אמר ר' חמא בר חנינא גדורלים צדיקים במיתתן יותר מבHIGH, עי"ש.

וְאַתָּה תִּקְרֹב כִּי מֵעֶשֶׂה קְטָנָה מִסְפַּר מְאוֹרָן שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, לְהָרְאֹת שֶׁגַּם אֲדָם פָּשׁׁוֹת יָכֹל
לִמְצֹאוֹ עֲנוּנִים גְּדוּלִים בְּזֶכֶת צְרִיקִי עֲוֹלָם (וּנְרָא
לִי בְּרוּד דָּמָה שֶׁמְצָאָתִי רְמוּזָה לְשָׁמוֹ אֲינֵנוֹ בְּזֶכֶת
כָּלְלָה כִּי אִם בְּכָבוֹדוֹ שֶׁל אָתוֹן צְדִיק, כִּי בְּחַפְשִׁי
אֲחַ"ב' בְּפִי הָאוֹתֵן פָּעָמִים אַחֲרִים לֹא מְצָאָתִי
עֲנוּנִים בְּרוּרִים כָּלְלִים).

ויסופר, שבזהדמנות אחת באו לברך אצל
רביינו (הגאון רבי עקיבא איגר) חתנו
מן החכם סופר יהוד עם עמיתו הגאון בעל חוות
דעת. שמחתו של רביינו לקבל פניו אוורחיו
הגדולים עברה כל גבול, עד שנעננה ואמר שאף
שנדר גדר בעדו מלהשתמש עם תלמיד, אולם
לכבוד האורחים החשובים יצא מגדרו. לרוגל
המאורע, בקש מבחור אחד מהתלמידיו שיישמש
לכבוד הני תרי גדולים הצדיקים, וכן עשה.
וישם לפניהם מאכל ומשתה כראוי וכיאות בפני
גדולי הדור.

[האזורים לבן, יין-אדז'] ירכבהו על במותי ארץ ויאבל חנובת שדי ויונקו דבש מסלע ושם מחלמייש צור חמאת בקר

- א) אottiות אללם אוottiות של שם "שומאל ישבר דוכ'
 ב) אottiות אללם אוottiות שם שם אביו "בן משה מנח"
 ג) אottiות אללם אוottiות של שם זקנו "בן חזים אור"
 ד) אottiות אללם אוottiות שלם חבר אובי יונחוותה בועל